

Stiv Cinik

- karikaturist, ilustrator i animator

Stiv Cinik, pravim imenom Stevan Šnik, aktivno je prisutan na umjetničkoj sceni preko trideset godina, tijekom kojih je za sobom ostavio duboki trag na području karikature, stripa, ilustracije i animacije. Vremenom je stvorio prepoznatljiv stilski izričaj prožet britkim i ciničnim crnim humorom zbog čega mu je književnik Pajo Kanižaj nadjenuo nadimak Stiv Cinik, koji je postao njegovim novim imenom i zaštitnim znakom.

Stiv Cinik rođen je 1963. u Novom Sadu, gdje je završio školu Primijenjenih umjetnosti. Karikaturom se amaterski počeo baviti krajem sedamdesetih godina. Prve radeve počeo je objavljivati tijekom osamdesetih godina u zagrebačkom tjedniku Danas i beogradskom satiričkom mjesecačniku Ošišani jež. Članom Društva hrvatskih karikaturista postaje krajem osamdesetih tijekom gostovanja društva u Beogradu na inicijativu njegova tadašnjeg predsjednika Tomislava Ožanića. Osim karikaturom u to vrijeme Stiv Cinik bavio se i dizajnom namještaja i interijera za drvno poduzeće ŠIPAD.

Tijekom 1989. Stiv Cinik se trajno preselio u Zagreb i od tada započinje njegova uspješna profesionalna karijera karikaturiste, animadora i ilustratora. Već tada dolazi do izražaja njegov neiscrpan talent za crtanje portretnih karikatura u živo, zbog čega je vrlo brzo postao cijenjen među nekim od glavnih protagonisti tadašnje hrvatske karikaturističke scene - poput doajena Otona (Ota) Reisingera te Mladena (Bibija) Bašića i Srećka Puntarića, koji će svaki na svoj način utjecati na umjetničko formiranje prepoznatljivog i osebujnog Stivova stila, posebice na polju situacijske karikature, koju će vremenom u potpunosti lišiti prijetvornih okova govora tzv. „političke korektnosti“, nerijetko izazivajući snebivanje i negodovanje društveno-kulturnog establišmenta. No s druge strane upravo je svojim neuvijenim načinom komentiranja svakodnevnice vrlo brzo stekao popularnost u široj javnosti a ubrzo ga je počelo stilski imitirati i nekoliko mlađih autora tada još u kreativnom traženju.

Dolaskom u Zagreb sve više dolazi do izražaja talent Stiva Cinika i na području animacije. Prvo se zapošljava kao animator u Croatia filmu, a nešto kasnije surađuje kao animator i sa Zagreb filmom, odnosno njegovim glasovitim Studijem za crtani film. U njima Stiv uči i surađuje s velikim majstorima animacije poput oskarovca Dušana Vukotića i Milana Blažekovića a veliki utjecaj na njegov rad imati će i knjiga „Škola crtanog filma“ animadora i karikaturista Borivoja Dovnikovića. Tijekom 1990. Stiv Cinik surađuje kao animator na drugom Blažekovićevom dugometražnom animiranom filmu „Čarobnjakov šešir“, snimljenom u suradnji između Croatia filma i američke producijske kuće Fantasy Forest, a 1997. i na Blažekovićevom cjelovečernjem animiranom filmu za djecu „Čudnovate zgode šegrtu Hlapića“, prema romanu Ivane Brlić-Mažuranić, koji tada postaje najgledaniji hrvatski film u kinima.

Tijekom 1990. Stiv Cinik surađuje kao animator i s Dušanom Vukotićem na izradi animiranog serijala „Mali leteći medvjedići“ prema književnom predlošku Pere Kvesića u koprodukciji Zagreb filma i kanadske CinéGroupe. Početkom devedesetih godina serija je postigla višemilijunsку gledanost u Kanadi i državama Srednje i Jugoistočne Europe.

U vrijeme kada su Hrvatsku zadesila nemila ratna događanja i agresija Stiv Cinik se kao i brojni drugi umjetnici pridružio tzv. „Umjetničkoj gardi“ gdje je inicirao izradu više antiratnih animiranih filmova. U sklopu tog projekta izradio je kratki animirani film „Piljenje balvana“, koji je prikazivan širom svijeta kao svojevrsna ilustracija događanja u ratom zahvaćenoj Hrvatskoj.

Od 1993. do 2012. Stiv Cinik autor je više samostalnih animiranih filmova i TV serijala. Tijekom 1994. njegov animiranom filmu Snjegovići

nagrađen je na zagrebačkom Animafestu, a od 1998. do 2003. u produkciji Zagreb filma radi na animiranom filmu „Ljubimac“ te animiranu plot epizodu filma „Mali Nino“. U to vrijeme postaje član upravnog odbora Hrvatske udruge likovnih umjetnika primijenjenih umjetnosti u okviru koje inicira osnivanje sekcije za ilustraciju, karikaturu, strip, animirani film i primijenjeno slikarstvo.

Veliku popularnost Stiv Cinik je stekao svojim animirano-satiričkim serijalom „Laku noć, Hrvatska“ u produkciji Croatia filma. Rad na serijalu započeo je tijekom 2004., a emitiran je na Novoj TV 2005. godine. Ukupno je napravljeno 220 epizoda u trajanju svake po 10 minuta. Zbog učestalih političkih pritisaka i cenzuriranja pojedinih epizoda prikazivanje ovog popularnog serijala je naprasito prekinuto a Stiv Cinik nastavlja samostalno s objavljivanjem svojih kratkih animirano-satiričkih uradaka na Cinik TV-u. Nakon prekida suradnje s Croatia filmom Stiv Cinik se posvetio radu na animiranom filmu „Preopterećenja“ u koprodukciji Četiri film d.o.o. i Zagreb filma. Film je prikazivan na više domaćih i inozemnih festivala. Tijekom 2007. član je komisije za Hrvatskog predstavnika za dodjelu Oscara. Veliko priznanje autorskom radu Stiva Cinika stiglo je 2012. tijekom izborne kampanje za drugi predsjednički mandat američkog predsjednika Baracka Obame, kada je od njega Demokratska stranka naručila izradu kratkog animiranog filma „Palinskaja“, koji je te godine bio prikazivan na CNN-u.

Usprkos velikom angažmanu na animaciji Stiv Cinik čitavo je vrijeme aktivno prisutan na domaćoj karikaturističkoj sceni. Upravo je Stivovo vrsno poznavanje umijeća animacije bitno utjecalo na značajne pomake u kvaliteti kompozicijske arhitektonike i scenografije kadrova, njihovoj slojevitosti, kao i samoj dramatičici prikaza a što je kvalitativno znatno odudaralo od tadašnjih standarda. Stoga niti ne čudi što se Stiv Cinik u to vrijeme okrenuo i stripu, kao logičnoj poveznici između karikature i animacije. U tom kontekstu je važno istaknuti da upravo Stiv Cinik, usprkos skepsi i velikom nepovjerenju kolega iz struke, prvi u Hrvatskoj početkom devedesetih godina uvodi u animaciju, karikaturu i strip digitalnu tehnologiju, koja je do kraja 20. stoljeća gotovo u potpunosti istisnula klasično - ručno crtanje.

Neiscrpne energije i talenta tijekom petnaestak godina Stiv Cinik ostvario je golemi, u domaćim okvirima gotovo nezamisliv opus

karikatura i strip tabli objavljivanih o dnevnom i tjednom tisku. Od 1998. do 1999. godine u Večernjem listu objavljuje satirični strip serijal „Odapeti kist“, te portretne karikature osoba iz javnog i političkog života. Nakon Večernjeg lista uslijedila je suradnja s Novim tjednikom, Hrvatskim tjednikom, Dnevno hr., 7 dnevno i čitavim nizom drugih tiskanih izdanja i internet portala, uključujući nebrojene portrete znanih ali i nepoznatih osoba, što bi ih usput skicirao na raznim događanjima ili onako bohemski iz nekog prikrajka iz vlastitog užitka.

Svojim karikaturama Stiv Cinik oslikao je noviju hrvatsku povijest mnogo deskriptivnije no što su to učinile razne „ozbiljnije“ studije i prikazi hrvatskog društva u doba tranzicije, postavši autentičnim svjedokom jednog vremena. Ovaj golemi opus Stiv Cinik zaključio je 2018. knjigom strip kolumni „Pakleni šut“ objavljenom u nakladi Tine Ćurina. Nakon višegodišnjih priprema 2019. u suradnji s povjesničarem umjetnosti Krešimirom Galovićem osnovao je „Muzej karikature“ s ciljem promicanja karikature kao grane likovne umjetnosti te prikupljanja, čuvanja, istraživanja, digitalizacije, stručne i znanstvene obrade te izlaganja građe vezane uz područje karikature i njoj bliskih djelatnosti.

Krešo Galović

Kontakt

e-mail: stivcinik@gmail.com
mobilni tel.: +385 95 9133 288